

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010120
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212010120.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému H. X., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného H. X. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 26.06.2014, sp. zn. 2T/17/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.10.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného H. X. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. X. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona, v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona a v bodoch 3/ a 4/ z pokračujúceho zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

1/od presne nezisteného času, minimálne však v období od mesiaca máj 2010 až do dňa 06.05.2011 si doposiaľ nezisteným spôsobom a za účelom ďalšieho predaja opakovane zaobstarával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý následne v meste Komárno a v jeho okolí ďalej predával a zadovážoval minimálne ďalším šiestim osobám, a to U. I., H. W., H. W., U. X., P. F. a X. O., pričom metamfetamín (ako účinná látka pervitínu) je zaradený v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2/od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2011 až do dňa 06.05.2011 prechovával v rodinnom dome na Včelárskej ulici číslo X v Komárne 1 kus samonabíjacej pištole značky Glock 19, kalibru 9 mm Luger, výrobného čísla F čiernej farby, ďalej 2 ks zásobníkov obsahujúcich každý po 14 ks nábojov značky Luger 9 mm a tiež 72 kusov nábojov značky Luger 9 mm, ktoré si zadovážil od U. P. a ktoré boli nájdené a zaistené príslušníkmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne počas domovej prehliadky vykonanej v mieste jeho bydliska dňa 06.05.2011, pričom uvedená pištoľ je v zmysle § 5 odsek 1 písmeno a/ Zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o zbraniach a strelive) považovaná za zbraň kategórie B a jej držanie a nosenie podlieha podľa § 5 odsek 2 citovaného zákona povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a zaistené náboje sú v zmysle § 2 písmeno g/ Zákona o zbraniach a strelive považované za strelivo a ich nadobúdanie a držanie podlieha ustanoveniam § 12 odsek 1 Zákona o zbraniach a strelive, pričom uvedenú zbraň a strelivo si zadovážil a prechovával napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu,

3/v období od 23.08.2010 do 24.04.2011 pri viacerých osobných stretnutiach na rôznych miestach v meste Komárno a v jeho okolí opakovane násilím a tiež hrozbou násillia nútil poškodeného U. I., aby pre neho predával pervitín, ktorý mu sám vo väčších množstvách pravidelne zabezpečoval, pričom sa mu opakovane vyhrážal, že ak nebude rešpektovať jeho požiadavky, tak pošle na neho svojich ľudí, taktiež mu pri jednom z týchto stretnutí na zvýraznenie svojich vyhrážok ukázal audiovizuálny záznam zo svojho mobilného telefónu, na ktorom bolo zachytené ako elektroparalyzátorom napadol a paralyzoval muža, ktorého U. I. osobne poznal a týmto mu naznačil, že toto sa stane aj s ním, ak mu neposkytne požadované čiastky za predané drogy a jeho konanie vyvrcholilo jednak dňa 21.04.2011, kedy pri dohodnutom stretnutí medzi obytnými domami číslo 43 a 45 na B. ulici v Komárne U. I. aj fyzicky napadol tým spôsobom, že ho viackrát udel otvorenou dlaňou do oblasti tváre a následne aj dňa 24.04.2011, kedy na M.j ulici pri rímsko-katolíckom kostole v Komárne - časť A. vo svojom motorovom vozidle značky BMW X6, evidenčného čísla KN-XXX CY U. I. opätovne udel viackrát otvorenou dlaňou do oblasti tváre, pričom ho v oboch prípadoch nútil, aby mu odovzdával viac peňazí z predaja pervitínu, v dôsledku čoho U. I. zo strachu z týchto opakovaných verbálnych vyhrážok a fyzických útokov a z obavy o svoj život a zdravie naďalej pokračoval v predaji pervitínu,

4/v období od začiatku roku 2010 až do dňa 06.05.2011 telefonicky, ale najmä pri viacerých osobných stretnutiach na rôznych miestach v meste Komárno a jeho okolí opakovane nútil násilím a pod hrozbou násillia a iných vyhrážok poškodeného U. X., aby pre neho predával pervitín, ktorý mu sám vo väčších množstvách pravidelne zabezpečoval, pričom jeho konanie vyvrcholilo dňa 12.03.2010, kedy na osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Touareg nezisteného evidenčného čísla vyviezol U. X. na okraj mesta Komárno, kde na neho následne fyzicky zaútočil tým spôsobom, že mu k rôznym častiam tela prikladal elektrický paralyzér a týmto spôsobom ho paralyzoval, pričom mu neustále zdôrazňoval, aby mu splatil dlžobu za dodané drogy a nútil ho, aby pokračoval v predaji drog, v dôsledku čoho poškodený U. X. pod vplyvom týchto vyhrážok a z obavy o svoj život a zdravie naďalej pokračoval v predaji pervitínu.

Za to mu bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody 13 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad 2 roky.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že v bode 1/ napadol právnu kvalifikáciu skutku, keďže s poukazom na jednotlivé výpovede svedkov nebolo jednoznačne preukázané, že sa predmetného skutku dopustil, pretože jednotlivé tvrdenia svedkov sú rozporuplné a o jednoznačnosti ich tvrdení sa dá pochybovať. Má za to, že svedkovia boli ovplyvňovaní a ich výpovede zmanipulované a títo vypovedali pod nátlakom, prípadne zo strachu voči orgánom činným v trestnom konaní. Poukázal na svedka I. ako na drogovu závislého svedka, ktorý sa dopúšťal trestnej činnosti, v čase konfrontácie bol väzobne stíhaný, nemal na neho žiadny dosah a nemohol ho ovplyvniť a teda si nevie vysvetliť, z akého dôvodu mal strach. Poukazuje na nesprávne vyhodnotenie výpovede svedkov napríklad O., F., W. zo strany súdu a rozdiely v ich výpovediach z prípravného konania a pred súdom jednoznačne preukazujú, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, sa nestal. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že samotní svedkovia sú drogovu závislé osoby a ich výpovede považuje za účelové, v snahe zakryť vlastnú drogovú činnosť a dosiahnuť miernejší trest. Poukazuje na to, že nie je konzumentom drog, čo preukázal i znalecký posudok a pozitívne stery z rúk mohol mať z viacerých dôvodov, napríklad z toho dôvodu, že sa pohyboval v priestoroch diskotéky, kde sa zdržiavali drogovu závislí ľudia a na skutočnosť, že u neho nebolo zaistené ani minimálne množstvo omamných látok. V tejto súvislosti poukázal aj na samotný znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava, zo záverov ktorého vyplynulo, že chemickou analýzou nie je možné jednoznačne určiť pôvod kontaminácie rúk podozrivej osoby a na výsledok vykonanej domovej prehliadky, ktorý bol negatívny. Poukázal na nezákonnosť dôkazov a na neodôvodnenie príkazu na odpočúvanie telefónnych hovorov ako i na samotnú domovú prehliadku. Pokiaľ ide o bod 2/ napadnutého rozsudku, poukázal na samotnú výpoveď svedka U. P., ktorý mal zbraň v legálnej držbe a vyvodit' jednoznačný záver z toho, že ju tento svedok žiadal a obžalovaný ju prisľúbil vrátiť, že išlo u neho o úmyselné konanie, nie je možné. On nemal vedomosť o skutočnosti, že zbraň ako i strelivo sa u neho nachádza a v danom prípade neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ ide o body 3/ a 4/ rozsudku má za to, že v prípade tvrdení svedka I. nebola doposiaľ stotožnená osoba na audiovizuálnom zázname a na skutočnosť, že tento svedok nikdy žiadne napadnutia neoznámil, nenavštívil lekára a má za to, že jeho tvrdenia sú účelové a zmanipulované s

úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu za predaj drog. Navyše sa svedok o tomto nikomu nezdôveril a neexistujú žiadni svedkovia, ktorí by jeho tvrdenia mohli podporiť. Poukázal na výpoveď svedka X., ktorý netvrdí nič iné, len to, že od neho žiadal, aby sa mu ozval, svedok sa sám obrátil na neho v dôsledku svojej zlej finančnej situácie. Výpoveď svedka je nejasná, rozporná a je zarážajúca, že ak mal profitovať z predaja drog, tieto svedkom mal dávať bezodplatne. Taktiež svedok v tomto prípade chce ospravedlniť svoje protiprávne konanie, pričom poukazuje na to, že aj v tomto prípade ide o drogovu závislú osobu. Vytýka kvalifikáciu jeho konania aj podľa § 172 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, keďže predaj to predaj drog viacerým osobám nie je možné kvalifikovať ako spáchanie činu na viacerých osobách. Znak základnej skutkovej podstaty „predá“ zahŕňa celú škálu konaní a je teda zahrnutý už v znaku základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, pretože výklad tohto pojmu zahŕňa aj predaj tovaru bližšie neobmedzenému množstvu osôb. Taktiež nemožno kvalifikovať jeho konanie s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, vzhľadom na neurčité skutkové zistenia ohľadom času páchania trestnej činnosti. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že doba páchania uvedenej trestnej činnosti nepresahujúca jeden rok, nemôže byť považovaná za dlhší čas. Taktiež namietla postup súdu I. stupňa, keď nevykonala znalecké dokazovanie na vierohodnosť svedkov I. a X., keďže ide o drogovu závislé osoby a tieto nie sú vierohodnými svedkami a skutočnosť, že títo boli vypočúvaní v rozpore s § 262 Trestného poriadku. Takýto návrh na doplnenie dokazovania vrátane opätovného vypočutia svedka U. P. a W. W., L. N. a C. S., vzniesol aj samostatným podaním zo dňa 24.10.2014. Keďže v prípade týchto svedkov ide o poškodených, boli oboznámení so stavom vyšetrovacieho spisu a ich výpovede sú ovplyvňované a nemôžu tvoriť merito pri posudzovaní viny obžalovaného. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby bol spod obžaloby oslobodený eventuálne, vec vrátiť na nové konanie.

Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré odôvodnil osobne, okrem skutočností uvádzaných aj v dôvodoch odvolania odôvodnených jeho obhajcom, navrhol vrátiť vec do prípravného konania, namietol znevýhodňovanie jeho postavenia v konaní pred súdom I. stupňa, nakoľko súd zamietol všetky jeho návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré sú významné pre zákonné rozhodnutie a dokázanie jeho neviny. Namietol nevypočutie svedka U. G., ktorý je dôležitým svedkom obhajoby a tohto sa ani nepokúsil vypočuť na hlavnom pojednávaní. Namietal, že doposiaľ neboli vykonané dôkazy v jeho prospech a konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, nebolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu a Ústave SR. Navrhol vykonať nové znalecké posudky.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch uvedených v písomných odvolaniach obžalovaného odôvodnených jednak samotným obžalovaným a jednak jeho obhajcom. Navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, resp. vrátiť vec súdu I. stupňa.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že po tom, ako bol zadržaný políciou, obhajcu nemal, hoci o neho žiadal, bol daný do cely predbežného zadržania a vyšetrovateľ mu povedal, že keď bude mať obhajcu, tak bude výsluch. Od začiatku celé konanie je protizákonné, pretože mu nebolo umožnené stretnutie s obhajcom. Na súde bol vypočutý aj vyšetrovateľ aj policajti a na otázky, ktoré im položil, odpovedal sudca. Nechce dostať 13 rokov a žiada, aby konanie vykonával Okresný súd Nové Zámky, pretože konania boli vykonávané nezákonným spôsobom.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že súd I. stupňa správne zistil skutkový stav, tento aj správne právne posúdil a za zákonnú a správnu považuje aj právnu kvalifikáciu a trest uložený obžalovanému. Preto navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania o otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Pokiaľ ide o bod 1/ napadnutého rozsudku zo spáchania tohto skutku je obžalovaný usvedčený predovšetkým výpoveďami svedkov a to svedka I., W., W., X., F. a svedkyne O.. Pokiaľ ide o výpoveď svedka U. I., tento svedok obžalovaného zo spáchania skutku usvedčil vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, v ktorej presne popísal, v akom období mu obžalovaný poskytoval psychotropnú látku, pričom uviedol aj množstvá tejto látky a to za účelom, že pervitín mal pre neho predovšetkým predávať, avšak z tejto psychotropnej látky svedok aj užíval. Zo spáchania skutku bol obžalovaný taktiež usvedčený výpoveďou svedka H. W.. Tento svedok síce na hlavnom pojednávaní neuviedol, že obžalovaný mu poskytoval psychotropnú látku, avšak na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o výsluchu tohto svedka, v ktorej výpovedi svedok jednoznačne uviedol, že prostredníctvom tretej osoby mu obžalovaný po telefonickom dohovore poslal pervitín a to v niekoľkých prípadoch. Takýmto spôsobom mu odovzdával pervitín od mája alebo júna roku 2010 a to až dovtedy, kým osoba, prostredníctvom ktorej mu túto psychotropnú látku poskytoval nebola zadržaná v Maďarskej republike. Súčasne v tejto výpovedi uviedol, že takýmto spôsobom sa u obžalovaného zadžil, ktorý dlh obžalovaný od neho žiadal následne zaplatiť a následne mu poskytol pervitín za účelom jeho ďalšieho predaja, aby takýmto spôsobom uhradil svoju dlžobu. Súčasne na hlavnom pojednávaní po prečítaní svojej výpovedi uviedol, že to, čo uviedol v tejto výpovedi je pravdou, avšak na hlavnom pojednávaní nevypovedal zo strachu z obžalovaného. Taktiež je obžalovaný zo spáchania tohto skutku usvedčovaný výpoveďou svedka H. W., ktorý tak vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný mu poskytoval pervitín. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania vykonanej v prítomnosti obhajcu obžalovaného, v ktorej uviedol, že pervitín mu obžalovaný poskytoval približne v lete roku 2010, pričom pervitín mu odovzdal osobne a potvrdil skutočnosť, že obžalovaný od neho žiadal, aby túto drogu predával ďalším osobám, avšak on ju použil pre seba. Taktiež potvrdil tú skutočnosť, že od osoby prezývanej „N. prevzal v niekoľkých prípadoch pervitín, pričom táto osoba bola sprostredkovateľom obžalovaného. P. je usvedčovaný výpoveďou svedka U. X., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že od obžalovaného v niekoľkých prípadoch zobral pervitín, ktorý využíval pre svoju potrebu, čím sa u obžalovaného zadžil, pretože tento od neho pýtal 50,- euro za kubík a následne mu odovzdal ďalší pervitín s tým, aby ho predával ďalším ľuďom a tak mu mal splatiť svoju dlžobu, keďže ho svedok nemal komu predať, následne sa stále u obžalovaného zadžoval. Svedok sa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná taktiež vyjadril k obdobiu, v ktorom mu obžalovaný pervitín poskytoval. Pokiaľ ide o výpoveď svedka F., tento sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní snažil vyhnúť tvrdeniu, že obžalovaný mu poskytoval pervitín, avšak vo svojej výpovedi v prípravnom konaní zo dňa 29.11.2011, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedol, že obžalovaný mu v dvoch prípadoch dal pervitín, pričom v tejto výpovedi sa vyjadril aj k osobe svedka U. I. a uvádzal, že od tohto svedka vie, že pre obžalovaného predáva drogy. K námietke obhajcu obžalovaného, že na výsluch svedka dňa 29.11.2011 sa nemohol dostaviť, pretože o výsluchu tohto svedka bol upovedomený telefonicky a to jeden deň pred konaním tohto úkonu, krajský súd udáva, že o výsluchu tohto svedka bola obhajca obžalovaného vyzumená dňa 18.11.2011, teda v dostatočnom časovom predstihu (č. l. 1386 spisového materiálu). Taktiež je zo spáchania skutku usvedčený výpoveďou svedkyne X. O., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že od obžalovaného drogu nedostala, avšak vo svojej výpovedi v prípravnom konaní z 25.01.2012, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná a o ktorej bol obhajca obžalovaného vyzumený v prítomnosti tlmočnice, svedkyňa jednoznačne uviedla, že väčšinou si zadovážovala pervitín od osoby s prezývkou „N.“, pričom pervitín mu dodával obžalovaný a túto skutočnosť potvrdzuje aj skutočnosť, ktorú uviedla vo svojej výpovedi, že na obžalovaného mala telefónne číslo a keď súrne potrebovala dávku, tak mu zatelefonovala alebo mu napísala správu, v ktorej ho požiadala o drogu a

vždy jej ju obžalovaný pomohol zabezpečiť a to tak, že mu ju dal prostredníctvom nejakého dealera, najčastejšie práve cez osobu s prezývkou „N.“. Keď mu písala správu, alebo telefonovala, vždy mu uviedla, že potrebuje „CDečko“, pričom tým myslela drogu.

Tieto všetky skutočnosti a tvrdenia týchto svedkov, či už na hlavnom pojednávaní alebo v ich výpovediach pred orgánmi činnými v trestnom konaní vo svojom súhrne odôvodňujú záver, že obžalovaný osobám popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku v rozhodnom období najmenej od mesiaca máj 2010 až do 06.05.2011 zabezpečoval buď osobne alebo prostredníctvom tretej osoby psychotropnú látku pervitín a túto im poskytoval buď za účelom osobného užívania tejto látky, alebo ďalšieho predaja tejto látky. Pokiaľ ide o zákonnosť vykonania týchto dôkazov, krajský súd udáva, že osoby, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania tohto skutku boli vypočuté či už na hlavnom pojednávaní, alebo pred orgánmi činnými v trestnom konaní spôsobom, aby bolo zabezpečené právo obžalovaného na obhajobu a to tak, že tieto osoby boli vypočuté za prítomnosti obhajcu obžalovaného, resp. obhajca obžalovaného mal možnosť sa výsluchov týchto osôb sa zúčastniť a preto bolo zachované právo obžalovaného na spravodlivé súdne konanie vyjadrené v článku 6 odsek 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“).

Pokiaľ ide o bod 2/ napadnutého rozsudku, zo spáchania tohto skutku je obžalovaný usvedčený jednak listinnými dôkazmi a to zápisnicou o vydaní veci zo dňa 06.05.2011, záverom znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava a taktiež výpoveďou svedka U. P. a v neposlednom rade aj svojou vlastnou výpoveďou. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevedel o skutočnosti, že sa zbraň nachádza v jeho aute, zbraň bola v taške, do ktorej sa nepozrel, tašku odniesol do svojho bytu, svedok P. od neho vrátenie zbrane nežiadal. Z okolností spáchania skutku, keď sám obžalovaný potvrdil, že so svedkom P. boli dohodnutí na tom, že si pôjdu zastrieľať. Obžalovaný zistil, že svedok si jeho motorovom vozidle zabudol tašku, ktorú súčasne vzal do svojho bytu je nepravdepodobné, že by nezisťoval obsah tejto tašky, navyše práve s ohľadom na tú skutočnosť, že podľa jeho tvrdenia si mal svedok P. túto tašku zabudnúť bezprostredne po tom, ako si mali ísť zastrieľať na strelnicu. Preto obranu obžalovaného, že nevedel, že v taške sa nachádza zbraň považoval krajský súd za nevierohodnú.

Zo spáchania skutkov v bodoch 3/ a 4/ napadnutého rozsudku je obžalovaný jednoznačne a bez dôvodných pochybností usvedčovaný výpoveďami svedkov U. I. a U. X. a to jednak na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní. X. U. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pre obžalovaného predával pervitín, pričom tento predával pod nátlakom, obžalovaný mu ukázal záznam, v ktorom spoznal X., ktorého paralyzoval a uviedol svedkovi, že keď mu nebude nosiť peniaze, urobiť to isté aj jemu, taktiež sa mu z tohto dôvodu vyhrážal fyzickou ujmu na jeho zdraví. Taktiež svedok U. X. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že obžalovaný na neho zaútočil elektrickým paralyzérrom a žiadal ho, aby sa mu v budúcnosti nevyhýbal a reagoval na jeho telefonáty. Z celej situácie bolo však zrejmé, že takto obžalovaný voči nemu konal z toho dôvodu, že mal voči nemu dlžobu z titulu predaja pervitínu pre jeho osobu. Tento svedok navyše vo svojich výpovediach z prípravného konania, ktoré bola na hlavnom pojednávaní prečítané, pričom o nich bol obhajca upovedomený respektíve boli vykonané za prítomnosti obhajcu obžalovaného, podrobne uviedol, že obžalovanému sa úmyselne vyhýbal, pretože mu nemá ako splatiť dlh za pervitín, ktorý mu dal a obžalovaný ho svojím motorovým vozidlom odviezol na okraji mesta, kde ho začal trýzniť elektrickým paralyzérrom v zadnej časti vozidla. Súčasne uviedol, že ho žiadal, aby sa mu prestal vyhýbať, pretože mu musí odrobiť dlžobu. Súčasne po nejakom čase mu doniesol pervitín a žiadal ho, aby ho niekomu predal. Vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 18.01. 2012 svedok jednoznačne uviedol, že obžalovanému predával pervitín zo strachu, pretože sa ho bál, pretože ho pozná, že nebezpečný, vyhrážal sa mu a na výstrahu ho napadol elektrickým paralyzérrom, práve z dôvodu, aby pre neho predával drogy a odvádzal mu z predaja peniaze. Z daného možno konštatovať, že obžalovaný sa svedkovi vyhrážal s úmyslom, aby tento pod hrozbou týchto vyhrážok pokračoval v predaji pervitínu pre obžalovaného.

Zo spáchania tohto skutku ho navyše usvedčuje aj vecný dôkaz a to záznam, na hlavnom pojednávaní vykonaný ako dôkaz z videonahrávky, o ktorej sa svedok U. X. jednoznačne vyjadril, že na tomto videozázname je spolu s obžalovaným a je tam vidieť ako ho obžalovaný vo vozidle paralyzuje elektrickým paralyzérrom. Navyše s týmito výpoveďami korešponujú aj výpovede iných svedkov ako napríklad svedka H. W., ktorý uvádzal, že obžalovaný videozáznam zo X. ukazoval rôznym ľuďom.

K odvolacím námietkam obžalovaného, že výpovede svedkov sú nevierohodné, pretože ide o drogovu závislé osoby, krajský súd udáva, že svedkovia I. a X. boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, svedok X. vo svojej výpovedi uviedol, že v čase keď vypovedal v prípravnom konaní drogy nebral, z výpovede

svedka I. je zrejme, že tento pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní nebol pod vplyvom omamných a psychotropných látok, nakoľko sa nachádzal vo väzbe, respektíve vo výkone trestu. Taktiež svet svedok H. W. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní na otázky obhajcu jednoznačne uviedol, že nie je pod vplyvom drogy. Za účelom zistenia za účelom vyhodnotenia zákonnosti vykonaných dôkazov a to výsluchu svedkov bolo súdom I. stupňa vykonané potrebné dokazovanie a to výsluchom svedka G.. A., ktorý vykonával výsluchy týchto svedkov. Tento svedok logicky vysvetlil, že sa pri konfrontáciách od svedkov I. a F. dozvedel o ich strachu z obžalovaného, o tomto informoval prokurátora. Následne bol svedok P. F. vypočutý dňa 29. 11. 2011, ktorá výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, aj v prítomnosti zástupcu krajského prokurátora, kde tento poprel akýkoľvek nátlak zo strany vyšetrovateľa na jeho osobu a vysvetlil z akého dôvodu pri konfrontácii s obžalovaným klamal a to aj za cenu, že si privodí trestné stíhanie. Navyše pri tejto výpovedi za prítomnosti zástupcu krajského prokurátora svedok nemal dôvod neoznámiť skutočnosti, že bol naňho vyvíjaný nátlak zo strany polície, pokiaľ by toto tvrdenie zodpovedalo skutočnosti. Z týchto dôvodov preto krajský súd nezistil, že by zo strany orgánov činných v trestnom konaní bol na svedkov v danej veci vyvíjaný akýkoľvek nátlak a nemôže ani konštatovať, že by výpovede týchto svedkov v dôsledku toho, že mali byť v čase svojich výpovedí pod vplyvom omamných, respektíve psychotropných látok, vylučovali ich zákonnosť. Preto aj krajský súd považoval za vierohodné vysvetlenie svedkov I. a F., z akého dôvodu vo svojej výpovedi pri konfrontácii s obžalovaným, kde poprel spáchanie skutku zo strany obžalovaného, nevypovedali pravdu. Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, k nezákonnému postupu súdu I. stupňa, keď tento vypočúval niekoľkých svedkov jeho neprítomnosti, krajský súd odkazuje na ustanovenie § 262 Trestného poriadku v zmysle ktorého, ak je obava, že svedok v prítomnosti obžalovaného nevyovie pravdu môže predseda senátu vylúčiť obžalovaného po dobu výsluchu tohto svedka z pojednávacej miestnosti. Zo správania sa týchto svedkov v priebehu prípravného konania a z vyjadrení viacerých svedkov v danej veci a to jednak z tvrdení svedka U. X., U. I., svedka H. W. a P. F. možno konštatovať, že vzhľadom na zhodné tvrdenie týchto svedkov, že mali pred obžalovaným strach, existovala dôvodná obava, že v jeho prítomnosti nebudú vypovedať pravdu. Preto postup súdu I. stupňa krajský súd považoval za postup, ktorý zodpovedá ustanoveniu § 262 Trestného poriadku.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 1/ až 4/ napadnutého rozsudku, obžalovaný je usvedčený podľa názoru súdu dostatočným množstvom dôkazov a to predovšetkým výpovede svedkov, ktoré preukazujú tvrdenia uvedené v skutkových vetách napadnutého rozsudku a preto aj krajský súd považoval vykonávanie ďalších dôkazov navrhovaných obžalovaným za nedôvodné, pretože tieto by na skutkové zistenia nemali žiadny vplyv.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, ako zločin a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a § 294 odsek 1 Trestného zákona a ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno c/ Trestného zákona, pretože tohto konania sa dopustil v úmysle uľahčiť iný trestný čin a to trestný čin táto obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, ktorého sa mali pod jeho nátlakom dopúšťať svedkovia I. a X.. Pokiaľ ide o námietky obhajoby námietky obžalovaného, že jeho konanie nemožno kvalifikovať podľa odseku 2 ustanovenia § 172 Trestného zákona, pretože tejto trestnej činnosti sa nemožno dopustiť na viacerých osobách, krajský súd konštatuje, že ide o vlastný výklad obhajoby, ustanovenia § 172 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, ktorý nemá oporu ani v ustanoveniach Trestného zákona, ani vo výklade týchto ustanovení a ani v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov Slovenskej republiky. K námietkam obhajoby k právnej kvalifikácii konania obžalovaného podľa § 172 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona krajský súd udáva, že obžalovaný tým, že neoprávnene poskytol, či už predajom, darovaním alebo iným spôsobom omamnú látku viac ako trom osobám, naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 aj odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, pretože objektom pri tomto čine je okrem iného aj záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ktorý obžalovaný ohrozil a porušil tým, že ohrozil ľudský život a zdravie poskytnutím práve takýchto látok.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými

v § 34 odsek 1 - 5 Trestného zákona, správne pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona, pretože mu ukladal úhrnný trest odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom a sú spáchané viacerými skutkami, zvýšil mu hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a správne mu ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 10 až 20 rokov. Správne mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov, pretože obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti vysokej miery závažnosti, násilným konaním voči viacerým osobám a preto nebolo odôvodnené ukladať obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Krajský súd len konštatuje, že u obžalovaného malo byť prihliadnuté na priťažujúcu okolnosť uvedenú v paragrafe 37 písmeno h/ Trestného zákona, nakoľko spáchal viac trestných činov, avšak vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora, toto pochybenie krajský súd nemôže napraviť, pretože nemôže dôjsť k rozhodnutiu v neprospech obžalovaného. Správne súd I. stupňa v súlade s kritériami uvedenými v paragrafe 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a uložil mu podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dobu dvoch rokov. Trest uložený obžalovanému preto aj krajský súd považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.